

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **R. S.**
bytem X
zastoupen Mgr. Ing. Jiřím Horou, advokátem
se sídlem Moravské náměstí 15, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
se sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 8. 2022, č. j. X

takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému *se nepřiznává* právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

- 1. Žalobce způsobil dopravní nehodu, při které ohnul zábradlí u kruhového objezdu. Vše nahlásil policii. Poté ale z místa nehody odjel. Tvrdí, že kvůli krvácení z nosu. Krajský soud proto stál před otázkou, zda tato tvrzení mohou mít vliv na posouzení odpovědnosti žalobce za přestupek *nesetrvání na místě dopravní nehody*.

II. Skutkové okolnosti a rozhodnutí správních orgánů

- 2. Na Boží hod vánoční roku 2021 kolem X žalobce způsobil dopravní nehodu na kruhovém objezdu v O. u B. Jel F. svého dědy z Brna do Březiny a na kruhovém objezdu narazil do

kovového zábradlí, které odděluje chodník od vozovky. Toto zábradlí poškodil. Nehodu hned nahlásil policii. Dispečer ho informoval, že musí zůstat na místě a vyčkat příjezdu policejní hlídky, protože došlo ke škodě na majetku třetí osoby (zábradlí bylo majetkem Správy a údržby silnic). Na dotaz dispečera, zda je žalobce zraněný, žalobce odpověděl, že ne. Po chvíli žalobci volala policie a informovala ho, že bude muset na místě čekat o něco déle, protože vyslaná hlídka aktuálně řeší jinou dopravní nehodu.

3. Žalobce mezitím zavolal své matce, která na místo přijela i se svým přítelem asi půl hodiny po nehodě. Následně se snažila telefonicky domluvit s policií na tom, aby nemuseli na místě čekat na hlídku, protože vzniklá škoda zjevně nepřesahuje 100.000 Kč a ona všechno zdokumentovala. Příslušný policista ji však s odkazem na § 47 zákona o silničním provozu informoval, že dojde-li ke škodě na majetku třetí osoby, její výše nehraje roli. Účastník takové dopravní nehody má povinnost nehodu neprodleně ohlásit policii a setrvat na místě až do příchodu policisty. Porušení této povinnosti je přestupkem. Žalobce i jeho matka ovšem následně z místa nehody odjeli.
4. Ve svém písemném vyjádření policii se pak žalobce snažil celou situaci vysvětlit. Uvedl, že v den nehody jel z Brna do Březiny autem půjčeným od svého dědečka. Poté, co najel na kruhový objezd rychlostí asi 30 km/h, z jeho středu vyběhla černá kočka. Aby ji nesrazil, strhl volant a v důsledku toho narazil do zábradlí. Hned poté volal policii a své matce, která se rozhodla na místo přijet. Po jejím příjezdu si žalobce uvědomil, že mu teče krev z nosu. Následně vozidlo nafotili a odtáhli jej do Březiny, kde také zastavili krvácení z nosu. Ještě předtím volala na policii i matka žalobce.
5. Městský úřad Šlapanice („městský úřad“) rozhodnutím ze dne 12. 5. 2022, č. j. X („rozhodnutí městského úřadu“), uznal žalobce vinným ze spáchání dvou přestupků. Prvním z nich bylo porušení povinnosti přizpůsobit rychlost jízdy dopravně technickému stavu vozovky a panujícím povětrnostním podmínkám [§ 18 odst. 1 ve spojení s § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu]. Druhého přestupku se žalobce dopustil tím, že nespolupracoval při zjišťování skutkového stavu a nesetřval na místě dopravní nehody [§ 47 odst. 2 písm. d) ve spojení s § 47 odst. 4 písm. c), § 47 odst. 5 písm. a) a § 125c odst. 1 písm. i) bod 4 zákona o silničním provozu]. Za tyto přestupky městský úřad uložil žalobci pokutu ve výši 3.000 Kč spolu s povinností uhradit náklady řízení.
6. Městský úřad ve svém rozhodnutí poukázal na to, že žalobce i jeho matka dostali poučení o nutnosti setrvat na místě nehody. Dokládají to záznamy telefonických hovorů s policií. Ani v jednom z těchto záznamů však nezaznělo, že by žalobce musel opustit místo nehody kvůli svému zdravotnímu stavu. Naopak na dotaz policisty dvakrát potvrdil, že ke zranění nedošlo. Městský úřad odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které platí, že čím později od skutkové události účastník řízení dotváří svoji skutkovou verzi průběhu silniční kontroly, tím je věrohodnost jeho výpovědi slabší (rozsudek ze dne 28. 2. 2013, č. j. 9 As 26/2012-29). A pokud se obviněný z přestupku snaží zpochybnit některý důkaz, důkazní břemeno leží na něm (rozsudek ze dne 2. 5. 2013, č. j. 3 As 9/2013-35). Skutkové verzi žalobce proto městský úřad neuvěřil.
7. Žalobce se proti rozhodnutí městského úřadu odvolal. Mimo jiné namítal, že městský úřad nesprávně hodnotil důkazy a nezohlednil jeho vyjádření vysvětlující důvod, proč opustil místo nehody. Žalovaný však rozhodnutím ze dne 5. 8. 2022, č. j. X („rozhodnutí žalovaného“), žalobcovo odvolání zamítl a potvrdil rozhodnutí městského úřadu. Žalovaný – stejně jako městský úřad – zpochybnil tvrzení žalobce o tom, že místo nehody opustil

ze zdravotních důvodů. Poukázal na to, že ani matka žalobce při telefonickém rozhovoru s policisty netvrdila, že by její syn měl zdravotní problémy.

III. Obsah žaloby

8. Žalobce nezpochybňuje, že došlo k dopravní nehodě. Nesouhlasí ale s tím, že se dopustil přestupku, pokud z místa nehody odjel. Chybí zde podle něj společenská škodlivost jeho jednání. A také nenaplnil znaky objektu a objektivní stránky skutkové podstaty předmětného přestupku. Zdůrazňuje, že se nesnažil vyhnout odpovědnosti za škodu způsobenou při dopravní nehodě. Vše řádně nahlásil na policii. Je sice pravdou, že z místa nehody následně odjel. Důvodem ale bylo to, že se mu udělalo špatně a krvácel z nosu. Proto nejprve telefonicky kontaktoval svého lékaře MUDr. J. Š., zkonzultoval s ním svůj zdravotní stav a následujícího dne se uvedeným lékařem nechal vyšetřit. Jako důkaz žalobce doložil potvrzení o ošetření vystavené jmenovaným lékařem dne 19. 9. 2022.
9. Při telefonickém hovoru s policií žalobce a později i jeho matka uváděli, že došlo ke škodě na zábradlí. „Ujetí od nehody“ za situace, při které došlo ke škodě na majetku třetí osoby, nelze klasifikovat jako přestupek, protože nenaplnňuje znaky přestupku. Žalobce od počátku přiznal, že ke škodě došlo a vše nafotil. Z jeho jednání proto neplyne, že by se snažil vyhnout odpovědnosti.
10. Oba správní orgány se v odůvodnění svých rozhodnutí rozsáhle věnují přepisům hovorů. Žalobce uznává, že tyto hovory on i jeho matka vedli poměrně emotivně. Jejich přepisy v rozhodnutí městského úřadu ale nejsou úplné a vykreslují žalobce v horším světle. To potvrzuje i žalovaný, který přiznává, že policisté nekomunikovali zcela profesionálně.
11. Žalobce vytýká správním orgánům, že na věc nenahlížely v kontextu dané situace – tekla mu krev z nosu a byl v šoku. Policejní dispečer mu řekl, že hlídka, nemůže přijet hned a bude se muset obrnit trpělivostí. Protože žalobce vše řádně nahlásil, měl za to, že odjetím domů se nemůže dopustit přestupku. Nelze mu klást k tíži, že policisty neinformoval o svém zranění. Byla to vyhrocená situace.

IV. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný zdůraznil, že žalobní námitky se shodují s těmi odvolacími. A s nimi se řádně vypořádal. Odkázal proto na odůvodnění svého rozhodnutí.

V. Posouzení věci krajským soudem

13. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba v zákonné lhůtě. O žalobě krajský soud rozhodl bez jednání, protože s tím obě strany souhlasily.
14. Žaloba *není důvodná*.
15. Správní orgány uznaly žalobce vinným ze spáchání dvou přestupků. Jeho žalobní námitky však směřují pouze vůči jednomu z nich – nesetrvání na místě dopravní nehody. Krajský soud se s ohledem na jeho vázanost žalobními body (§ 75 odst. 2 soudního řádu správního) bude zabývat pouze tímto přestupkem.
16. Mezi stranami není sporu o tom, že žalobce způsobil dopravní nehodu, v jejímž důsledku vznikla škoda na majetku třetí osoby. V takovém případě zákon o provozu na pozemních komunikacích ukládá účastníkům nehody povinnost neprodleně nehodu ohlásit policistovi [§ 47 odst. 4 písm. a) ve spojení s odst. 5 téhož ustanovení] a zároveň povinnost setrvat na místě dopravní nehody až do příchodu policisty nebo se na toto místo neprodleně vrátit po

poskytnutí nebo přivolání pomoci nebo ohlášení dopravní nehody [§ 47 odst. 4 písm. c) ve spojení s odst. 5 téhož ustanovení]. *Tuto povinnost žalobce porušil.* Namítá však, že k tomu měl ospravedlnitelný důvod – tekla mu krev z nosu.

17. Správní orgány této skutkové verzi žalobce neuvěřily. A krajský soud jim dává za pravdu. Obrana žalobce totiž skutečně působí účelově. Své zdravotní problémy poprvé zmínil až v písemném vyjádření policii na konci ledna 2022. Během několika telefonických rozhovorů s policisty v den nehody žalobce ani jeho matka ani jednou nezmínili, že žalobce má nějaký zdravotní problém. On sám při ohlášení nehody uvedl, že zraněný není. Jeho matka, která jej měla na krev tekoucí z nosu upozornit, tuto skutečnost také neuvedla při rozhovoru s policií. Pokud se snažila docílit toho, aby již nemuseli na místě čekat na policejní hlídku, je nelogické, aby nezmínila také to, že jejímu synovu teče krev z nosu. Tvrdila pouze, že není potřeba, aby hlídka na místo jezdila, protože vše zdokumentovala.
18. Nyní v žalobě žalobce dokonce tvrdí, že v den nehody svůj stav telefonicky konzultoval se svým obvodním lékařem, kterého následujícího dne i osobně navštívil. *Toto potvrzení lékař vystavil až po vydání rozhodnutí žalovaného.* Správní orgány proto neměly možnost se s ním vypořádat. Zároveň žalobce během správního řízení ani netvrdil, že by po nehodě vyhledal lékařské ošetření nebo že by svému obvodnímu lékaři volal. Věrohodnosti tvrzení žalobce nepřidává ani to, že žalobcův obvodní lékař sídlí v Liberci, zatímco žalobce v té době bydlel v Březině.
19. Žalobce se mylí, pokud se domnívá, že mu nelze klást k tíži to, že policii neinformoval o svém zdravotním stavu při první možné příležitosti. Naopak městský úřad v této souvislosti trefně argumentuje tím, že čím později od skutkové události účastník řízení dotváří svoji skutkovou verzi příběhu, tím je věrohodnost jeho výpovědi nižší.
20. Správní orgány proto nijak nepochybily, pokud skutkové verzi žalobce neuvěřily. Co je však pro tuto věc podstatné, i pokud žalobci skutečně po nehodě tekla krev z nosu, nezbavovalo ho to zákonné povinnosti setrvat na místě dopravní nehody až do příchodu policisty. Pokud při nehodě dojde ke zranění některého z její účastníků, je namístě přivolat lékařskou pomoc. Ostatně pokud žalobci skutečně tekla krev z nosu po dobu několika desítek minut (ve svém písemném vyjádření tvrdí, že k zastavení krvácení došlo až poté, co přijel domů), je poněkud hůře pochopitelné, proč si lékařskou pomoc nepřivolal.
21. Neobstojí ani námitka, že žalobcovo jednání nelze považovat za přestupek proto, že se nesnažil vyhnout odpovědnosti a vše řádně nahlásil a zdokumentoval. Zákon ukládá účastníkům dopravní nehody několik povinností, jejichž porušení zakládá přestupkovou odpovědnost. Jednou z nich je povinnost neprodleně ohlásit nehodu policistovi. Nezávisle na splnění této povinnosti pak účastník nehody musí setrvat na místě. Nelze proto souhlasit s tvrzením žalobce, že přestupek spočívající v porušení povinnosti setrvat na místě nehody slouží k potrestání „standardního ujetí od nehody“. Odpovědnost za porušení této povinnosti vzniká bez ohledu na to, jak se řidič, který je účastníkem nehody, chová předtím, než místo nehody opustí. Policisté přitom žalobce o povinnosti setrvat na místě a vyčkat na policejní hlídku několikrát poučili. Přesto z místa odjel.
22. Všechny tři povinnosti, které zákon o silničním provozu ukládá řidičům v souvislosti s dopravní nehodou v § 47 odst. 4 (neprodleně ohlásit nehodu; zdržet se jednání, které by bylo na újmu řádného vyšetření dopravní nehody; setrvat na místě nehody) slouží k tomu, aby policie měla možnost tuto nehodu řádně prošetřit a určit jejího viníka nebo viníky. Pokud někdo z místa nehody odjede, její řádné prošetření znemožní nebo jej znesnadní.

Povinnost setrvat na místě nehody nelze nahradit tím, že účastník vše „zdokumentuje“. Tedy že nafotí to, co sám považuje za vhodné.

23. Důvodná není ani námitka žalobce, že by jeho jednání nebylo společensky škodlivé. Judikatura dovodila, že v obecné rovině bude naplnění materiálního znaku přestupku splývat s naplněním formálních znaků (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2016, č. j. 6 As 187/2016–23). To znamená, že pokud pachatel naplní formální znaky skutkové podstaty, dochází tím k porušení či alespoň ohrožení chráněného zájmu. Nebude tomu tak pouze v naprosto výjimečných případech. V případě žalobce však významné okolnosti, které by mohly snížit společenskou škodlivost jednání do takové míry, aby nenaplnila materiální znak spáchaného přestupku, neexistují. Žalobce neměl žádný omluvitelný důvod k tomu, aby na místě nehody nezůstal.
24. Závěrem krajský soud dodává, že pro vyvození přestupkové odpovědnosti žalobce je nepodstatné, jakým způsobem s ním nebo jeho matkou komunikovali policisté. Nebo jakým způsobem městský úřad přepsal tyto hovory do odůvodnění svého rozhodnutí. I pokud tyto hovory neproběhly zcela profesionálně, jak uvádí žalovaný, nic to nemění na tom, že se žalobce dopustil přestupku.

VI. Závěr a náklady řízení

25. Krajský soud pro nedůvodnost žalobních námitek žalobu zamítl.
26. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 15. březen 2023

Martin Kopa, v. r.
samosoudce